

**Tsjip/Letteren, jaargang 11
nummer 2 – juni/juli 2001**

**Tijdschrift voor literaire, culturele en kunstzinnige
vorming**

ISSN 1387-0009 / NUGI 724

Tsjip/Letteren is een uitgave van Biblion Uitgeverij onder
auspiciën van de Stichting Promotie Literaire Vorming
te Nijmegen.

Redactie

Alfons Andriessen, Joop Dirksen, Leo Ewals,
Anke Lavrijsen, Michel van der Maas, André Mottart,
Mireille Oostindië (tevens eindredactie),
Anne-Mariken Raukema (hoofdredactie),
Frank Tarenskeen, Sylvia Thijssen

Vaste medewerkers

Kees Combat, Cor Geljon, Sofie De Jonckheere,
Nicolien Montessori, Wam de Moor,
Jacques de Vroomen

Medewerkers aan dit nummer

Kees Broekhof, André van Dijk, Joop Dirksen,
Frank van Dixhoorn, Leo Ewals, Marloes Janssen,
Alex van de Kerkhof, Dorus Luyckx,
Monique Metzemaekers, Esther Peze, Tamara Platteel,
Twan Robben, Frank Tarenskeen, Theo Witte

Basisvormgeving

Ellen Mulders

Illustraties in dit nummer

Sylvia Thijssen

Redactieadres

De Waag
T.a.v. Anne-Mariken Raukema
Nieuwmarkt 4
1012 CR Amsterdam
tel. (020) 623 05 66
e-mail amrauikema@lezen.nl

Tsjip/Letteren verschijnt vier keer per jaar:
in april, juni, oktober en december.
Kopij inzenden uiterlijk twee maanden voor de
verschijningsmaand.

TSJIP

Eens liet ze 'r kind zien, en vroegde met de oogen:

–Hoe vindt ge mijn kind, mijn schat, mijn alles? Zie die kleur...

–Dat gele streepje is aardig.

–Geel... die wangen geel? 't Is rose! Geel?

–Ik sprak van het jurkje.

Andermaal liet ze 'r kind zien, en vroegde met de oogen:

–Hoe vindt ge mijn kind, mijn schat, mijn alles? Zie hoe wit... en marmer...

–Daar is te veel stijfsel in.

–Stijfsel in de armpjes van mijn kind?

–Ik sprak van het jurkje.

Weder liet de zorgvuldige moeder haar kind zien, en vroegde met de oogen:

–Hoe vindt ge mijn kind, mijn schat, mijn alles? Zie die vormen... die
ronding... die lijnen...

–Te kort van lijf.

–Mijn kind te kort van lijf?

–Ik sprak van het jurkje.

Toen werd de moeder verdrietig. Het bedroefde haar dat men het kind niet
zag. Wel tooide ze haar lieveling, maar het smartte haar dat die tooi belette
het kind te zien.

Multatuli, Idee 80